

N. Ramanathan

UMU - 304 - T

அஞ்சல்வழிக் கல்வி
நிறுவனம்

இ^ஏந்தி
ய

இசை

இ

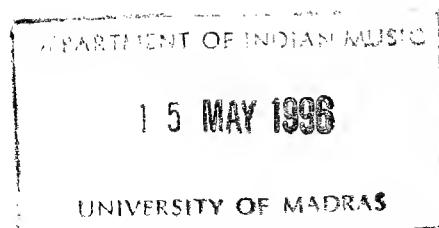
சை

உரிமை பதிவு பெற்றது
1995

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
சென்னை - 600 005

பி.ஏ. பட்ட வகுப்பு

முன்றாம் ஆண்டு

தாள் - 8

இயல் இசை - 3

பாடத்தொகுப்பு - 2.

பி.ஏ.பட்ட வகுப்பு

இசை

தாள் - 8

இயல் இசை - 3

பாடத்தொகுப்பு - 1

வரவேற்கிறோம்

அம்புள்ள மாணவர்கள்,

பி.ஏ. வகுப்பில் இந்திய இசை படிக்க இருக்கும் உங்களை எங்கள் நிறுவனம் வரவேற்கிறது.

மூன்றாம் ஆண்டில் நீங்கள் படிக்க விரும்பிய ஜந்து தாள்களில் இது தாள் - 4, இயல் இசை எனும் தாளுக்கு உரியது. இந்த தாளுக்கு உரிய பாடங்கள் உங்களுக்கு தவணை முறைப்படி அனுப்பி வைக்கப்பெறும். தொடர்ந்து வகுப்புகளில் நிகழ்த்தப்பெறும் விரிவுரைகள் இந்த பாடங்களை மேலும் விளக்கி நிறைவு செய்யும்.

அஞ்சல்வழி கல்வியில் மிக நன்றாக நீங்களே முயன்று படிக்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்திருப்பீர்கள். நீங்கள் மனமொன்றிப்படிப்பில் ஈடுபட்டு உழைப்பீர்களென்று பெரிதும் நம்புகிறோம்.

இந்தப்படிப்புக்காலம் முழுவதும் நாங்கள் உங்களுக்கு தக்க முறையில் வழிகாட்டி உதவி புரிவோமென்று நிறுவனச்சார்பில் உறுதி அளிக்கிறோம்.

முயன்றுப் படித்துச் சிறப்பாக வெற்றி பெறுங்கள்.

PAPER - VIII THEORY - III
SCHEME OF LESSONS

Lesson
no.

1 Laksana of Ragamalika and Tillana

2 Manodharma sangita and its forms :
(a) Laksana of -- alapana; tanam; niraval;
kalpanasvaram (b) Pallavi form

3 Laksana of raga-s prescribed for krti-s in
Practical-III - (Raga-s 1 to 6)
1. Kambhoji 2. todi 3. sanmukhapriya
4. sriranjani 5. anandabhairavi 6. saveri

4 Laksana of raga-s prescribed for krti-s in
Practical-III - (Raga-s 7 to 12)
7. begada 8. kharaharapriya 9. kedaragaula
10. arabhi 11. hamsadhwani 12. natakurinji

5 Knowledge of the thematic content of musical
compositions -- nava-vidha bhakti, madhura bhakti,
navagraha stuti, navavarana stuti etc.

6 Outline knowledge of the different sources for
the ~~administration~~ of History of Music.
1. Literary sources - primary and secondary
literature.
Both Tamiz music and Samskrta tradition should be
covered.

2. Non-literary sources - sculptures, inscriptions,
coins etc.

7 History of Melakarta system . Study of relevant
chapters in
~~atvavarampatakanirthi, tv Santranganandraya.~~

8 History of Melakarta system . Study of relevant
chapters in
c) Caturdandiprakasika d) Sangitasaramrta
e) Sangrahacudamani

9 Ability to reproduce in notation krti-s prescribed
under Practical III & IV.

10 A comparative analysis of the krti form as handled
by Syama Sastri, Tyagaraja and Muttusvami
Diksitar.

11 Seats of Music - Tanjavur, Tiruvidankur, Mysore,
Madras

12 Ancient Tamiz music --
 a) Pan – Tiram b) Musical Instruments

13 Ancient Tamiz music --
 b) Pannirutirumurali c) Divyaprabandham

14 Topics in Hindustani Music
 a) Raga classification (Thaat system)
 b) Forms – Dhrupad, khyal and thumri.
 Tala-s used in the above forms.
 c) Musical instruments – Sitar, Sarangi, Sarod, Tabla.

15 Topics in Western music
 a) Melody, harmony and polyphony
 b) Staff notation.

OVERVIEW

This package of learning material contains lesson no. 14 & 15

பொருளாடக்கம்

இந்தப்பாடத்தொகுப்பில் பாடத்திட்டத்தில் உள்ள பாடங்கள் எண். 14 & 15 ஆடங்கியுள்ளன.

ஹிந்துஸ்தானி இசையைப்பற்றி சில தலைப்புகள்
அ) ராக-வகைபாடு (தாட் முறை)

ஆ) உருவகைகள் - த்ருபதம், கயால், டுமரி

இவென்றுவகைகளில் பயன்படுத்தப்படும் தாளங்கள்

இ) இசைக்கருவிகள் - ஸிதார, ஸாரங்கி, ஸரோத, தபலா

அ) ராக-வகைபாடு -- தாட் முறை

ஹிந்துஸ்தானி அல்லது வட இந்திய செவ்விசையில் ராகங்களை வகைப்படுத்த பொதுவாக தாட்-முறை என்பது கையாளப்படுகிறது. இது 20ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பண்டிதர் பாத்கண்டே என்பவரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இம்முறையில் ராகங்கள், பொதுவாக வரும் ஸ்வர-வகைகளின் அல்லது ஸ்கேலின் அடிப்படையில் பிரிக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பிரிவிலிருந்தும் அதிலுள்ள ராகங்களுக்கு பொதுவான ஸ்வரங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஒரு ஸ்கேலாக வரைபடுத்தப்படுகிறது. பண்டிதர் பாத்கண்டேயின் முறையில் பத்து ஸ்கேல்களே தாட்டின் கீழ்க்கண்ட விதிகளுக்கு உட்பட்டு வருகின்றன.

- 1) ஒரு தாட்-டில் ஏழு ஸ்வரங்கள் இருத்தல் வேண்டும்.
- 2) ஸ்வரங்கள் ஸ-ரி-க-ம-ப-த-நி என்ற ஒரு வரிசை க்ரமத்தில் இருக்கவேண்டும். ஒரு ஸ்வரத்தின் இரு வகைகளும் இருக்கக் கூடாது.
- 3) ஒரு தாட் ஸ்கேல் வடிவமானது, அதற்கு 'பாவம்' கிடையாது.
- 4) ஒவ்வொரு தாட் அல்லது ஸ்கேலிலும் ஒரு ப்ரதானமான ராகம் இருக்கும்.

வட இந்திய இசையிலுள்ள ராகங்கள் கீழ்க்கண்ட பத்து தாட்களில் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

1. பிலாவல்	2. பைரவ	3. கல்யாண
4. பூர்வி	5. காபி	6. பைரவி
7. கமாஜ்	8. தோடி	9. அஸாவரி
10. மார்வா		

ஒவ்வொரு தாட்டிலும் இடம் பெறும் ஸ்வரங்களைத் அறிந்து கொள்ளும் முன் நாம் வட இசையில் உள்ள ஸ்வரஸ்தானங்களின் பெயர்களை தெரிந்து கொள்வது அவசியம். இவை

ஸ்வரஸ்தான எண்	ஸ்வரஸ்தானம் பெயர்	குறி
1	ஷட்ஜம்	ஸ
2	கோமள-ரிஷபம்	ரி1
3	சுத்த-ரிஷபம்	ரி2
4	கோமள-காந்தாரம்	க1
5	சுத்த-காந்தாரம்	க2
6	சுத்த-மத்யம்	ம1

7	தீவர-மத்யமம்	ம2
8	பஞ்சமம்	ப
9	கோமள-தைவதம்	த1
10	சுத்த-தைவதம்	த2
11	கோமள-நிஷாதம்	நி1
12	சுத்த-நிஷாதம்	நி2

ஒவ்வொரு தாட்டின் ஸ்கேலும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1. பிலாவல் - (தென்னக இசையில் இதற்கு ஸமமான மேளம், 29-வது தீர-சங்கராபரணம்)
ஸ ரி2 க2 ம1 ப ச2 நி2
2. பைரவ - (15-வது மாயா-மாளவகெள்ளை)
ஸ ரி1 க2 ம1 ப த1 நி2
3. கல்யாண - (65-வது கல்யாண)
ஸ ரி2 க2 ம2 ப த2 நி2
4. பூர்வி - (51-வது காயவர்த்தி)
ஸ ரி1 க2 ம2 ப த1 நி2
5. காபி - (22-வது கரஹரப்பிய)
ஸ ரி2 க1 ம1 ப த2 நி1
6. பைரவி - (8-வது தோடி)
ஸ ரி1 க1 ம1 ப த1 நி1
7. கமாஜ் - (28-வது ஹரிகாம்போஜி)
ஸ ரி2 த2 ம1 ப த2 நி1
8. தோடி - (45-வது சுபபம்துவராளி)
ஸ ரி1 க1 ம2 ப த1 நி2
9. அஸாவரி - (20-வது நடபைரவி)
ஸ ரி2 க1 ம1 ப த1 நி1
10. மார்வா - (53-வது கமனச்ரம)
ஸ ரி1 க2 ம2 ப ச2 நி2

ஒவ்வொரு தாட்டும் அதில் வகைபடுத்தப்பட்டுள்ள பிராதன ராகத்தின் பெயரை பெற்றிருக்கிறது.

1	பிலாவல்	-	அல்லையா-பிலாவல்
2	பைரவ	-	பைரவ
3	கல்யாண	-	கல்யாண அல்லது யமன்
4	பூர்வி	-	பூரியாதநாசரி
5	காபி	-	காபி
6	பைரவி	-	பைரவி
7	கமாஜ்	-	கமாஜ்
8	தோடி	-	மியான் கீ தோடி

9 அஸாவரி

- அஸாவரி

10 மார்வா

- மார்வா

தூரணமாக, மார்வா என்ற தாட்டில் ஏழு ஸ்வரங்கள் இருந்தாலும், மார்வா என்ற ராகத்தில் பஞ்சமம் ஒரு வர்ஜை ஸ்வரம், அதாவது மார்வா ஒரு ஷாடவ ராகம். இதே போல் அல்லூயா பிலாவல் என்ற ராகத்தில் நிலை நியின் மற்ற வகையான நிலை-ம் வரும். இதே போல் கமாஜ் ராகத்தில் நிலை நிலை நிலை-வும் இடம் பெறும். கீழ்க்கண்ட அட்டவணையில் பத்து தாட்களும், ஒவ்வொன்றிலும் வகைபடுத்தப்பட்ட சில ராகங்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. பிலாவல்

அ) அல்லூயா-பிலாவல் (ஆ) தேக்கார் (இ) சங்கர
ஈ) பிலூாக் (உ) பிலூாகடா

2. பைரவ

அ) பைரவ (ஆ) ஆனந்தபைரவ (இ) குணகரி
ஈ) அலீரபைரவ (உ) ராமகவி

3. கல்யாண

அ) யமன் (ஆ) பூபாலி (இ) சுத்த-கல்யாண
ஈ) கேதார (உ) ஹமிர (ஊ) சுத்த-ஸாரங்க

4. பூர்வி

அ) பூர்வி (ஆ) பூர்யாதநாசரி (இ) பராஜ
ஈ) ஜூதபூரி (உ) பஸந்த

5. காபி

அ) காபி (ஆ) ஆபோகி (இ) தநாபூரி
ஈ) நீலாம்பரி (உ) பீம்பலாஸி

6. பைரவி

அ) பைரவி (ஆ) மால்கெளந்ஸ் (உ)

7. கமாஜ்

அ) கமாஜ் (ஆ) கலாவதி (இ) திலங்
ஈ) ஜிஞ்ஜோடி (உ) ராகேஷ்வரி

8. தோடி

அ) தோடி (ஆ) குர்ஜுரி-தோடி (இ) முல்தானி

9. அஸாவரி

அ) அஸாவரி (ஆ) ஆனந்தபைரவி (இ) ஜூளந்புரி
ஈ) தேசி

10. மார்வா

அ) மார்வா (ஆ) ஜூத (இ) பாடியார்
ஈ) லவித

(b) உரு வகைகள் :

1. த்ருபத

2. கயால் 3. மூரி

1. த்ருபத்

த்ருபத் வட இந்திய இசையில் வாய்பாட்டு உருவகையை சேர்ந்தது. த்ருபத் என்பது ஒரு நிகழ்ச்சி வகையையும் ஒரு உருப்படி வகையையும் குறிக்கின்றது. ஒரு விரிவான உரு வகையாக எடுத்துக்கொண்டால் த்ருபத் நோம்-தோம் ஆலாபணையுடன் தொடங்கும். இது விளம்பமாக தொடங்கி த்ருத காலங்களில் பாடப்படும். இதை அடுத்து த்ருபத் என்ற பாடல் வகை பாடப்படும். பாடவின் சில பகுதிகள் இரண்டு மூன்று காலங்களில் பாடப்படும். ஸ்தாயி மற்றும் அந்தரா என்ற அங்கங்களில் மனோதர்ம வகைகள் பாடப்படும்.

பாடலை அடுத்து சிறிது மெல்லிசை கலந்த பாடல் வகை, தமார் அல்லது ஹோரீ, பாடப்படும். த்ருபத் பாடுவதற்கு மூச்ச விடுவதில் நல்ல கட்டுப்பாடு, பலத்த சாரீரம், ராக-ஜஞானமும், லய-கட்டுப்பாடும் இருக்கவேண்டும். த்ருபத் பாடவின் ஸாஹித்யம் போஷகர்களையோ கடவுளர்களையோ போற்றி இருக்கும்.

இந்த பாடல் வகையில் நான்கு அங்கங்கள் அல்லது பகுதிகள் உண்டு.

1. ஸ்தாயி
2. அந்தரா
3. ஸஞ்சாரி
4. ஆபோக

இந்த பாடவின் அங்கங்களை பாடும் முறை --

ஸ்தாயி> அந்தரா>ஸ்தாயி> ஸஞ்சாரி> ஆபோக> ஸ்தாயி

பொதுவாக த்ருபத் பாடல்கள் தாள் ஆவர்தத்தின் முதல் மாத்ரையில் தொடங்காது. பாடல் பாடுகையில் பகாவஜ் அல்லது பகவாஜ் என்ற தோல் கருவி பக்கவாத்யமாக இசைக்கப்படும். இந்த கருவியின் அமைப்பு தென்நாட்டு ம்ருதங்கத்தைப் போல் இருக்கும்.

19-நா கடைசியிலிருந்து 20-நா பாதி வரை த்ருபத் நிகழ்ச்சி வகை ப்ராபல்யம் குறைந்து இப்பொழுது மறுபடியும் ப்ரபலமாகி விட்டது.

டாகர் வம்சத்தை சார்ந்த பாடகர்கள், ஸியாராம் திவாரி, ராம சதுர் மல்லிக் ஆகியோர் த்ருபத் நிகழ்த்தும் ப்ரபலமான கலைஞர்கள்.

2. கயால்

தற்காலத்திய பிரபலமான வட இந்திய செவ்விசை வாய்பாட்டு உரு-வகையானது கயால். இது சுமார் 250 ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது.

த்ருபதைப் போல கயால் என்ற சொல்லும் விரிவாக ஒரு நிகழ்ச்சியையும் குறுகிய அர்தத்தில் ஒரு பாடல் வகையையும் குறிப்பிடுகிறது. அதாவது கயால் என்ற பாடல் பாடப்பட்டு அதற்கு மனோதர்ம வகைகள் பாடப்படும். கயால் இரண்டு கட்டங்களில் பாடப்படும், முதல் கட்டத்தில் விளம்ப

லயத்திலும் அதற்குப் பிறகு மத்யலயத்திலும். இவ்விரு வகைகள் முறையே படா-கயால் என்றும் சோடா-கயால் என்றும் அழைக்கப்படும். 'படா' என்றால் பெரிய என்றும், 'சோடா' என்றால் சிறிய என்றும் பொருள். இரண்டிற்கும் அடிப்படையாக உள்ள பாடல்களில் இரு அங்கங்கள் இருக்கும்.

கயால் பாடவின் ஸாஹித்யம் மதுர-பக்திபரமாக இருக்கும். இதில் கருஷ்ணரின் பால்ய லீலைகள் பற்றிய, ராதையுடன் அல்லது கோபிகளுடன் நிகழ்ந்த ஸம்போகம் மற்றும் விப்ரலம்ப ச்ரங்காரம் பற்றிய வர்ணனைகள் இருக்கும். சில பாடல்கள் வெறும் பக்திபரமாக, சிவ-ஸ்துதியாக இருக்கும்.

இதில் பாடவின் சொற்களை வைத்து மனோதர்ம வகையான ஆலாபம் பாடப்படும். தருபதில் பாடல் தொடங்கும் முன்பே ஆலாபனை உள்ளது போல் இங்கு கிடையாது. ஆனால் ஆக்ரா-கரானாவை சார்ந்த பாடகர்கள் மட்டும் கயால் பாடல் தொடங்கும் முன் ஆலாபனை பாடுவார்கள்.

முன்பு கூறியது போல், படா-கயால் மற்றும் சோடா-கயால், இவ்விரு வகையும் கால-ப்ரமாணத்தாலும் மனோதர்ம முறைகளாலும் வேறு படும். படா-கயால் விளம்ப காலத்திலும் சோடா-கயால் மத்யம் அல்லது தருத காலத்திலும் பாடப்படும். படா-கயாலில் சொற்களைக் கொண்டு ஆலாபனை, போல்-ஆலாப், பாடிய பிறகு தூரித காலத்தில் சொற்களின் உயிரமுத்துக்களை வைத்தோ, அகாரமாகமாகவோ 'தான்'கள் பாடப்படும்.

படா-கயால் தொடர்ந்து உடனே சோடா-கயால் பாடப்படும். இதிலும் தருத காலத்தில் தான் போன்ற மனோதர்ம வகைகள் பாடப்படும். வித விதமான கயால் பாடும் 'கரானா' என்னும் பாளிகள் உள்ளன. இவைகளில் பிரபலமானவை - கவாலியர், கிரானா, ஆக்ரா, ஜயதூர் முதலியன.

3. டுமரி

டுமரி என்பது ஒரு light-classical இசை வகையை சேர்ந்தது. இது இசை நிகழ்ச்சிகளில் மற்றும் நடன நிகழ்ச்சிகளில் இடம் பெறும் பாடல் வகை. 19நு வக்நெள-வைச் சேர்ந்த அரசர் வாஜித அவி ஷா காலத்திலிருந்து பிரபலமாகி யிருக்கிறது.

டுமரியில் ராக அம்சம் கயால் போன்று இல்லை. இதில் மெட்டு பிரதானமான ராகங்கள் பயன் படுத்தப்படும், மேலும் ஸாஹித்ய பாவத்தை வெளிப்படுத்த ராக இலக்கணத்திலிருந்து சற்று விலகினாலும் பிழை இல்லை. இதில் முதலில் சுதந்திரமான ஆலாபனை கிடையாது.

டுமரி பாடவில் இரண்டு அங்கங்கள் உண்டு - ஸ்தாயி மற்றும் அந்தரா. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அங்கங்களும் இருக்கலாம். மற்ற அந்தராக்கள் முதல் அந்தராவின் தாதுவிற்கே பாடப்படும். இதில் உள்ள ச்ரங்கார ழர்வமான ஸாஹித்யமே பிரதானம்.

டுமரி பாடுக்கொண்டிருக்கம் ஒரு தரணத்தில் தபலா கலைஞர் 'வக்கி' என்ற ஒரு வகை மேல் கால வாசிப்பை வாசித்து ரசிகர்களாது கவனத்தை கவருவார். இது முடிந்து பழைய கால-ப்ரமாணத்திலே மீண்டும் டுமரி தொடங்கும்.

5. இல்வுருவகைகளில் பயன்படும் தாளங்கள்

வட இந்திய திசையில் தாளம் அதன் கால-நேரத்தை வைத்து விவரிக்கப்படும் மேலும் அது 'மாத்ரை' என்ற கால-அளவு அடிப்படையில் கூறப்படும். ஆனால் தாளத்தின் அமைப்பு அதன் 'டேகா'-வை பொறுக்கு உள்ளது. டேகா என்பது தாளத்தின் அமைப்புக்கு எம்மான பாடாக்கரங்கள்.

தருபதி : திதில் யிருதியாக பயன் பட்டும் தாளம் - செளா-தாளம்

1. செளா-தாளம் : இதன் கால-நேரம் 12 மாத்ரைகள். இந்த தாளத்தின் அமைப்பு மற்றும் டேகா
[க்ரியா X = செப்த (காதும்) O = நிசப்த (வீச்சு)]

மாத்ரை	-	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
க்ரியா	-	X		O		X		O		X		X	
டேகா	-	dhA	dhA	din	tA	kiTa	dhA	din	tA	kiTa	taka	gadi	gana

இரு தாள ஆவர்தம் தொடங்கும் இடம் எம்மான அழைக்கப்படுகிறது. எல்லா தருபத் பாடல்களும் தாளத்தின் எம-த்தில் தொடங்குவதில்லை.

கயால் :

படா-கயாலா பாடல்கள் பொதுவாக விளம்பகால தீன்-தாளத்தில் அதாவது தில்வாடா-தாளத்தில், ஏக-தாளத்தில் மற்றும் ஐப்-தாளத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

1. தீன்-தால் : இதன் கால-அளவு 16 மாத்ரைகள்.

மாத்ரை	-	1	2	3	4	5	6	7	8
க்ரியா	-	X				X			
டேகா	-	dhA	dhIn	dhIn	dhA	dha	dhIn	dhIn	dhA

மாத்ரை	-	9	10	11	12	13	14	15	16
க்ரியா	-	O				X			
டேகா	-	dhA	tin	tin	tA	tA	dhIn	dhIn	dhA

2. ஏக-தாளம் : இதன் கால-அளவு 12 மாத்ரைகள்

மாத்ரை	-	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
க்ரியா	-	X		O		X		O		X		X	
டேகா	-	dhIn	dhIn	dhA	trka	tU	nA	ka	ttA	dhA	trka	dhi	nA

குறிப்பு : செளா-தாளம் மற்றும் ஏக-தாளத்தின் க்ரியைகளும், கால-அளவும் ஒன்றாக உள்ளன ஆனால் வேறுபாடு டேகா-வில் இருக்கின்றது.]

3. ஜும்ரா-தாளம் : இதன் கால-அளவு 14 மாத்ரைகள்.

மாத்ரை - 1 2 3 4 5 6 7

க்ரியா - X X

டேகா - dhin dhIn traka dhin dhin dhAgE traka

மாத்ரை - 8 9 10 11 12 13 14

க்ரியா - O X

டேகா - tin tA traka dhin dhin dhAgE traka

4. ஜூப்-தாளம்: இதன் கால-அளவு 10 மாத்ரைகள்.

மாத்ரை - 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

க்ரியா - X X O X

டேகா - dhl nA dhl dhl nA tl nA dhl dhl nA

5. ரூபக-தாளம் : இதன் கால-அளவு 7 மாத்ரைகள்.

மாத்ரை - 1 2 3 4 5 6 7

க்ரியா - O X X

டேகா - tl tl nA dhl nA dhl nA

சோடா-கயாலும் தீன்-தாளத்தில் பாடப்படுகின்றது ஆனால் தாளம் மத்ய-லயத்திலோ த்ருத-லயத்திலோ இருக்கும்.

டுமரி :

டுமரி பாடல்களில் பயன்படும் தாளங்கள் - தீப்சந்தி, பஞ்ஜாப், கஹரவா, தாதரா.

1. தீப்சந்தி - இதன் கால-அளவு 14 மாத்ரைகள்

மாத்ரை - 1 2 3 4 5 6 7

க்ரியா - X X

டேகா - dhA dhin - dhA gE tin -

மாத்ரை - 8 9 10 11 12 13 14

க்ரியா - O X

டேகா - tA tin - dhA gE dhin -

2. பஞ்ஜாப் - இதன் கால-அளவு 16 மாத்ரைகள்.

மாத்ரை - 1 2 3 4 5 6 7 8

க்ரியா - X X

டேகா - dhA kadhl -ka dhA dhA kadhl -ka tA

மாத்ரை - 9	10	11	12	13	14	15	16
க்ரியா - O				X			
டேகா - tA	katI	-ka	dhA	dhA	kadhi	-ka	dhA

3. கஹரவா - இதன் கால-அளவு 4 மாத்ரைகள்.

மாத்ரை - 1 2 3 4

க்ரியா - X O

டேகா - dhAgE natI naka dhina

4. தாதரா - இதன் கால-அளவு 6 மாத்ரைகள்.

மாத்ரை - 1 2 3 4 5 6

க்ரியா - X O

டேகா - dhA dhl nA dhA tU nA

C : இசை கருவிகள்

1. எபிதார் 2. ஸபாரங்கீ 3. ஸரோத் 4. தபலா

எபிதார்

வட இந்திய இசையில் மிக பரவலாக பயன்படுத்தப்படும் மீட்டி வாசிக்கப்படும் கருவி எபிதார்.

இதன் குடம் (தும்பா) பொதுவாக சரக்காயால் செய்யப்பட்டிருக்கும். இந்த பிரதான குடத்திற்கு கூடுதலாக தண்டியின் மற்றொரு முனையில் பொருத்தப்பட்டுள்ளது ஒரு சிறிய குடம். இதை எடுத்து மீண்டும் பொருத்த வசதி உள்ளது. இதுவும் ஓலியை பெருக்க உதவும்.

எபிதாரில் ஏழு முக்கிய தந்திகள் உள்ளன. இவை குடத்தின் மேல் பலகையின் மத்தியில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் பிரதான குதியியின் மேல் செல்லும். இவை ச்ருதி செய்யப்பட்டிருக்கும் ஸ்வரங்கள் --

1. வாசிப்பவரிடமிருந்து மிக விலகியிருக்கும் தந்தி - மந்த்ர-ம
2. ஜோக-கா-தார் -- மந்த்ர-ஸ
3. ஜோக-கா-தார் -- மந்த்ர-ஸ
4. பஞ்சம்-கா-தார் - அனுமந்த்ர-ப
5. பஞ்சம்-கா-தார் - மந்த்ர-ப
6. சிகாரி - மத்ய-ஸ
7. சிகாரி - தார-ஸ

கடைசி இரண்டு சிகாரி தந்திகளும் ச்ருதிக்காகவும், 'ஜாலா' போன்ற த்ருத கால வகைகள் வாசிக்கும்போது பயன்படுத்தப் படும். இவைகளை ச்ருதிக்காக, தாளத்திற்காக, தாளத்திற்காக பயன் படுத்தப்படும் வீணையின் தாள தந்திகளுக்கு ஒப்பிடலாம்.

இந்த 7 தந்திகளுக்கு கீழ் கோட்டுவாத்யத்தில் 13 உடனியங்கும் "தரப்"

தற்கிள்ள உள்ளன. இவைகளை தாங்க ஒரு சிறிய குதிரை உள்ளது. பிரதான தந்திகளில் ஸ்வரங்கள் இயங்கும்போது தரப் தந்திகள் தானே இயங்கும்.

தண்டியில் பிரதான தந்திகளுக்கு கீழும் தரப் தந்திகளுக்கு மேலும் வளைவான மெட்டுகள் இருக்கும். நூலால் அவை தண்டியுடன் சேர்த்து கட்டப்பட்டிருக்கும், அதனால் அவைகளை நகர்த்த முடியும். பொதுவாக 19 மெட்டுகள் இருக்கும். ஒரு ஸ்தாயியில் 9 அல்லது 10 மெட்டுகள் இருக்கும். ஆகையால் வாசிக்கப்போகும் உருவகை எந்த ராகத்தில் அமைந்திருக்கிறதோ அந்த ராகத்தின் ஸ்வரங்களுக்கு ஏற்றவாறு மெட்டுகள் அமைக்கப்படும். ராகம் மாறும் போது மெட்டுகளின் இடமும் மாறும்.

விதார் தந்திகள் செப்பி, பித்தளை, வெங்கலம் அல்லது கார்பன்-எஃகு உலோகங்களால் செய்யப்பட்டதாயிருக்கும். மெட்டுகள் ஜூர்மன் வெள்ளயால் ஆக்கப்பட்டிருக்கும்.

இடது கை ஆள்காட்டி மற்றும் நடு விரல்கள் மெட்டுகள் மீது தந்திகளை அழுத்த உபயோகப்படுத்தப்படும். வலது கை ஆள்காட்டி விரலில் பொருத்தப்பட்ட மீட்டால் தந்திகள் மீட்டப்படும். இடது கை விரல்கள் தந்திகளை இமுத்தும் ஸ்வரங்களை வாசிக்கும்.

ஸாரங்கி

இந்தியாவின் பழமையான நரம்பு கருவிகளில் ஒன்று மற்றும் விதாரவிட சிறிய உருவம் கொண்டது. ஒரே மரக்கட்டையை குடைந்து செய்யப்படும். இதன் குடத்தின் நடு பகுதி அழுக்கப் பட்டு வில் போடுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். குடத்தின் மேல் பகுதி தோலால் மூடப்பட்டு இருக்கும். குடத்தின் கீழ் பகுதி சதுரமாக இருக்கும்.

இதில் நரம்பால் ஆன மூன்று வாசிக்கும் தந்திகள் உண்டு. சில நேரங்களில் ஒரு பித்தளை தந்தி ச்ருதிக்காக சேர்க்கப்படும். 35-விருந்து 40 உடனியங்கும் தந்திகள் விரல் பலகையின் பக்கவாட்டில் உள்ள பிரடைகளுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கும்.

இந்த கருவி நியிர்ந்த நிலையில் இசைப்பவரின் மடியில் குடம் இருக்கும். பிரடைகள் பகுதி இடது தோள்பட்டை மேல் சாய்ந்திருக்கும். இடது கைவிரல்கள் தந்திகளை தொட்டும், வலதுகை வில்லை இயக்கும். வில்லை குதிரை மயிர்கள் இருக்கும்.

தந்திகளில் ஸ்வரங்களை வாசிக்க விரல்களின் மேல் பகுதியில், நகம் தோலினுள் நுழையும் இடத்தால் தந்தி அழுத்தப்படும், வயலின் போல் விரலின் நுணியால் அல்ல. இதனால் ஸாரங்கி வாசிப்பது மிகவும் கடினமான ஒரு செயல். இதில் எழும்பும் இசை மனித குரலுக்கு மிகவும் ஒத்து இருக்கும். இதனால் வாய்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஸாரங்கி பக்கவாத்யமாக இசைக்கப்படுகிறது.

ஸரோத்

ஸரோத் கருவியில் குடம் சிறிது வட்டமாகவும் கழுத்துப் பகுதி குறுகலாக பிரடைகளை சொருக ஏதுவாக செய்யப் பட்டிருக்கும். இது ஒரே தந்தியில் பல ஸ்வரங்களை எழுப்ப வசதியுள்ள கருவி: இந்த கருவியின் நீளம் 3 அடி - 3-1/2 அடி இருக்கும். இந்த குடம் தேக்கு மரத்தால் செய்யப்பட்டு இதன் விரல்-பலகை மேல் பளபளப்பான உலோகம் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். அதன் மேல் விரல்கள் சுலபமாக வழுக்கி நகர்த்த இது உபயோகமாக இருக்கும்.

விரல் பலகை மேல் மெட்டுகள் கிடையாது. இடது கைவிரல்களால் தந்தி அழுத்தப்பட்டு ஸ்வரங்கள் எழும்பும். தந்திகள் வலது கைவிரல்களிடையே உள்ள ஒரு தேங்காய் ஒட்டினால் அல்லது கம்பியினால் ஆன மீட்டு கோவினால் (plectrum) மீட்டப்படும்.

ஸரோதில் ஆறு பிரதான தந்திகள், அதில் நான்கு வாசிப்பதற்கு இருக்கும். இந்த தந்திகள் 6 பிரடைகளுடன், 3 கீழ் பக்கழும், 3 மேல் பக்கழும், இணைக்கப்பட்டிருக்கும். இவை ச்ருதி செய்யப்பட்டிருக்கும் ஸ்வரங்கள் --

1. (வாசிப்பவரிடமிருந்து தள்ளியிருக்கும்) - மத்ய-ம
2. மத்ய-ஸ
3. மந்தர-ப
4. மந்தர-ஸ
5. அனுமந்தர-ப
6. மத்ய-ஸ

கீழ் ஸ்வரத்திற்கு ச்ருத சூட்டப்பட்டிருக்கும் தந்தி பித்தளையாலும் மற்றவை எஃகால் ஆனதாக இருக்கும்.

வாசிக்கும் தந்திகளுக்கு உபரியாக இரண்டு 'சிகாரி' தந்திகள் இருக்கும். இதைத்தவிர எஃகினாலான 11-விருந்து 15 உடனியங்கும் தந்திகள் இருக்கும்.

குடத்தின் மேல் மூடப்பட்ட தோலின் நடுவில் பிரதான குதிரை இருக்கும். இதன் மேல் 3 பிரதான தந்திகள் இருக்கும். தரப்-தந்திகள் இதற்கு கீழே செல்லும்.

தபலா

கயால் நிகழ்ச்சி வகை வற்த காலத்திலிருந்து தாளத்திற்கும், வய வேலைபாடுகளுக்கும் பயன்படுகிற தோல் கருவி தபலா.

தபலா இரண்டு தனி தோல் கருவிகளைக் கொண்டது, ஒன்று வலது கையினாலும் மற்றது இடது கையினாலும் இசைக்கபடும். ஓவ்வொரு பகுதியும் ஒரு தலை கொண்டவை. இவை இரண்டும் சேர்ந்து தபலா என்று ஆழைக்கப்படுகின்றன. தனியாகக் கூறவேண்டுமானால், இடது கையால் இசைக்கப்படுவது 'பாயான்' (இடது என்று பொருள்) என்றும் வலது கையாலா

இசைக்கப்படுவது 'தபலா' அல்லது 'தாயான்' (வலது என்று பொருள்).

வலது-கை கருவி கீழே விரிவாகவும் மேல் நோக்கி குறுகலாகவும் இருக்கும். இது கருவாவி அல்லது கருங்காலி மரத்தால் செய்யப்பட்டிருக்கும். இடது-கை கருவி முன்பு மண்ணால் செய்யப்பட்டும் இப்பொழுது ஜூர்மன் வெள்ளியால் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இரண்டு தலை பகுதிகளும் மேலில் தோலால் மூடப்பட்டு இருக்கும், ஆட்டுத்தோல்களானது. வலது-கை தலையில் நடுவில் கருப்பு மாவு தடவப்பட்டிருக்கும். இடது-கை தலையில் கருப்பு மாவு ஒரு ஓரத்தில் இருக்கும். ஒரு ஆட்டு தோலாலான வளையம் கருவியின் அடிபாகத்தில் இருக்கும். மேல் பகுதியிலும் பெரிய ஆட்டுத்தோல் வளையம் மூடப்பட்ட தோலை இழுத்து பிடித்திருக்கும். வலது கருவியில் தோல் வார்களுக்கும் மர உடலுக்கும் நடுவில் புல்லு கட்டைகள் சொருகப்பட்டிருக்கும்.

ச்ருதி கூட்ட சின்ன ஒரு சுத்தியலால் தலை வளையங்கள் தட்டப்படும். வலது-கை கருவி பிரதான கலைஞரின் ச்ருதிக்கு சேர்க்கப்பட்டிருக்கும். இடது-கை கருவி சமாரான அழுத்தம் கொண்ட ஒரு ஒலிக்கு கூட்டப்பட்டிருக்கும். இடது-கை கருவியில் நால் வார்களிடையே உலோக வளையம் புகுத்தப்பட்டு, அவைகளை மேலும் கீழுமாக இழுத்தும் ச்ருதி கூட்டுவார்கள்.

இரு கைகளுக்கு தனியான சொற்களும், சேர்ந்த சொற்களும் உள்ளன. வலது-கை கருவியில் ஆள்காட்டி விரல், நடு விரல் மற்றும் மோதிர விரல்கள் வாசிக்கப் பயன் படுத்தப்படும். இடது-கை கருவியில் ஆள்காட்டி மற்றும் நடு விரல்கள் பயன் படுத்தப்படும். இடது-கை கருவியில் உள்ளங்கை அடி பாகத்தால் தேய்த்து ஒலி எழுப்பப்படும்.

References:

1. Bonnie C.Wade – MUSIC IN INDIA : The Classical Traditions; Prentice Hall New York, USA, 1979
2. NAZIR A. JAIRAZBHOY – The Rag-s of North Indian Music Wesleyan University press, Connective, USA, 1971
3. Lalmani Misra – bhAratIya sangita vAdya, BharatIya Jnanpith Prakashan, New Delhi.

மேற்கத்திய செவ்விசை - சில தலைப்புகள்
 a) மெலடி, ஹார்மனி மற்றும் பாலிபனி
 b) ஸ்டாப் நோடேசன்

a. மெலடி, ஹார்மனி மற்றும் பாலிபனி

மெலடி

மெலடி என்பது ஆதார ஸ்வரத்துடன் தொடர்பு கொண்ட மற்றும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புள்ள ஸ்வரங்கள் அடுத்துடத்து வருவது. இதை பொதுவாக இசையின் ஒரு அடி என்று கூறவர், ஏனென்றால் ஸ்வரங்கள் ஒன்றுக்கொன்று அடுத்துடத்து வந்து மேலும் கீழும் போகிறாற் போல் ஒரு இசை வடிவத்தை கொடுக்கும். மெலடி என்பது ஹார்மனியிலிருந்து வேறுபட்டது, ஹார்மனியில் ஸ்வரங்கள் ஸம-காலத்தில் ஒவிக்கும். மெலடி இசையின் கிடைப்போக்கை (horizontal movement) குறிக்கும். இசையின் அமைப்பில் ஒவித்தன்மையையும் லயத்தையும் ஒன்றோடொன்று பிரிக்க முடியாது. ஸ்வரங்களின் போக்கில் ஒவியின் போக்கும் லயத்தின் போக்கும் இணைந்து தான் செல்லும். இசையின் தோற்றமே மெலடி ரூபமாகத் தான் இருந்தது. இன்று வரை மேற்கத்திய கலாசாரத்திற்கு வேறுபட்ட எல்லா கலாசாரங்களிலும் இசை மெலடி-யாகத்தான் இருக்கின்றது. மேற்கத்திய இசையும் இநூ-கிபி வரை மெலடி-ரூபமாகத்தான் இருந்தது. மெலடி இசை மோநோபோநிக் இசை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

பாலிபனி

பாலிபனி என்பதை எளிதாக விளக்க வேண்டும் என்றால் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மெலடிகள் ஒன்றாக இயங்குவது. பாலிபனியில் இசை என்பது பல அடிகள் ஒன்றன் மேல் ஒன்று அடுக்கி வைத்திருப்பது போல் கருதப்படுகிறது. இவ்வாறு ஸம-காலத்தில் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஸ்வரங்கள் ஒவிப்பதால் உண்டாவது --

1) கெளன்டர்பாயின்ட் (counterpoint) (ஒரு ஸ்வரம் அல்லது புள்ளிக்கு எதிராக மற்றொரு புள்ளி) - இதனால் ஹார்மனி உண்டாகும் ஆனால் அது ஒரு கிளை-விளைவு. 2) இமிடேஷன் (imitation) -- சில பாலிபனி இசையில் ஒரு அடி மற்ற அடியை போல தோற்றும் (imitate) அளிக்கும்.

பாலிபனியில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மெலடிகள் ஒரே காலத்தில் ஒவிக்கும். முன்காலத்தில் (850-1200 கிபி) பாலிபனி என்பது ஆர்கேனம் என்ற சொல்லால் அறியப்பட்டது.

ஹார்மனி

ஹார்மனி என்பது ஸ்வரங்களை ஒன்று மேல் ஒன்று வைத்து நிமிர்ந்த நிலையில் (vertical) உள்ள இசை, அதாவது கிடைபோக்காக (horizontal)

உள்ள மெலடியிலிருந்து வேறுபட்டது. மேற்கத்திய நாடுகளில் இயங்கும் பாலிபனி இசை ஹார்மனி அடிப்படையை கொண்டாது. 13நூல் ஹார்மனி மேற்கத்திய இசை உலகத்தில் அடி வைத்திருந்தாலும் 16நூல் தான் இசைகர்த்தாக்கள் ஹார்மனியை இசை உருக்கள் இயற்ற ஒரு மூல பொருளாக கருத தொடங்கினார்கள். கார்ட் (chord) அல்லது நிமிர்நிலை (vertical) அமைப்பு (முதலாவது, மூன்றாவது மற்றும் ஐந்தாம் ஸ்வரங்கள் சேர்ந்து ஒலிப்பது கார்ட் எனப்பட்டது.) ஒவ்வொரு ஸ்வரத்திலிருந்தும் கார்ட்கள் அமைக்கலாம். கார்ட்-டை மையமாக வைத்தால் ஹார்மனி இசையின் வரலாறு மூன்று காலகட்டங்களாக பிரிக்கப்படுகின்றது -- டெர்ஷியனுக்கு-முன் (pre-tertian) ஹார்மனி (900-1450), டெர்ஷியன் ஹார்மனி (1450-1900) மற்றும் டெர்ஷியனுக்கு-பின் ஹார்மனி (1900 க்கு பின்).

b) ஸ்டாப் நொடேஷன்

நொடேஷன் எனபது இசையை எழுத்து வடிவில் குறிக்கும் ஒரு முறை. நொடேஷன் இசையின் இரு முக்கிய அம்சங்களான ஓவி-நிலை (pitch) மற்றும் வயம் - இரண்டையும் குறிக்க வேண்டுதல் அவசியம். மற்ற அணிகலன்களையும் குறித்தல் வேண்டும். இதற்காக மேற்கத்திய இசை பத்தியில் உருவாக்கப்பட்ட நொடேஷன் முறை தான் ஸ்டாப்-நொடேஷன். இதில் ஓவி-நிலைகளை குறிப்பதற்கு ஸ்டாப் (staff) என்ற கிடை-கோடுகளும், களைப்-பும் (clef) உள்ளன. கால அளவை குறிப்பதற்கு குறியீடுகள் உள்ளன. இதைத் தவிர அன்ய-ஸ்வரங்கள் (accidentals), ச்ருதி-குறியீடு (key-signature), கால-குறியீடு (time-signature), ஓவி-பெருக்கும் குறியீடுகள் (dynamic marks), காலப்ரமாண குறியீடுகள் (tempo marks), ஆகியவை உண்டு.

தற்காலத்திய ஸ்டாப்-நொடேஷன் 17நூ முதலிலிருந்து வழங்கி வருகிறது. இதில் எப்போதும் 5 கிடைகோடுகளின் தொகுப்புகள் இருக்கும். இந்த கோடுகளின் மீதும், அவைகளுக்கு இடையிலும் குறியீடுகள் ஏழுதி ஓவி-நிலைகள் காண்பிக்கப்படும். மேற்கத்திய இசையின் ஏழு ஸ்வரங்கள் --

C D E F G A B.

இவைகளுக்கு சுமார் ஸமமான நம் ஸ்வரங்கள் கீழே காண்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

C D E F G A B.

செ ரி கு ம ப தி நு

5 கோடுகளின் இரு தொகுப்புகள் உள்ளன. எந்த கோடு அல்லது எந்த இடைவெளி எந்த ஸ்வரத்தை குறிக்கும் எனபது களைப் (clef) குறியீட்டிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம்.

களைப் குறியீடு ஸ்டாப் கோடுகளில் எழுதப்படும். இதை வைத்து ஒவ்வொரு கோடின் ஓவி-நிலை தெரிந்து கொள்ளப்படும். 5 கோடுகளும், அவை இடையே உள்ள 4 இடைவெளிகளும் சேர்ந்து 9 ஸ்வரங்களை குறிக்க உதவும்.

க்ளெப்கள் இரண்டு --

1. ஜி-க்ளெப் (G-clef) அல்லது ட்ரெபிள் (treble) க்ளெப்

2. எப்-க்ளெப் (F-clef) அல்லது பேஸ் (bass) க்ளெப்

ஜி-க்ளெப் பில் கீழிருந்து இரண்டாவது கோட்டில் ஒரு குறியீட்டை எழுதினால் அது G என்ற ஸ்வரத்தை குறிக்கும். இதை பொருத்து இதின் மேலுள்ள இடைவெளிகளும் கோடுகளும் மற்ற ஸ்வரங்களை குறிக்கும். உதாரணமாக, G-யை குறிக்கும் இரண்டாவது கோட்டின் மேலுள்ள இடைவெளி ஸ்வரம் A-யையும், கீழுள்ள இடைவெளி F-ஸ்வரத்தையும் குறிக்கும். ஜி-க்ளெப்-பில் குறிக்கப்படும் ஸ்வரங்களுக்கு உயர்வாகவும் ஒலிக்கும் ஸ்வரங்களை குறிக்க உபரி கோடுகள் எழுத வேண்டும். அதே போல் எப்-க்ளெப்-பிற்கும் கீழே ஒலிக்கும் ஸ்வரங்களை குறிக்க அதன் கீழே உபரி கோடுகள் வரைந்து கொள்ளலாம். இந்த உபரி கோடுகள் லேகர் (leger) அல்லது லெட்ஜர் (ledger) கோடுகள் எனப்படும்.

எப்-க்ளெப்-ல் மேலிருந்து இரண்டாவது கோட்டில் ஒரு குறியீட்டை எழுதினால் அது F என்ற ஸ்வரத்தை குறிக்கும். இதை பொருத்து இதின் மேலுள்ள இடைவெளிகளும் கோடுகளும் மற்ற ஸ்வரங்களை குறிக்கும். உதாரணமாக, F-யை குறிக்கும் இரண்டாவது கோட்டின் மேலுள்ள இடைவெளி ஸ்வரம் G-யையும், கீழுள்ள இடைவெளி E-ஸ்வரத்தையும் குறிக்கும்.

ட்ரெபிள்-க்ளெப்-பிற்கும் பேஸ்-க்ளெப்-பிற்கும் இடையே ஒரு நடு கோடு, C-ஸ்வரத்தை குறிக்கும் middle line அல்லது middle-C உள்ளது.

சுருதி-குறியீடு (key signature) ஸ்டாப் கோடுகளில் தொடக்கத்தில் தீவ்ர (sharp) மற்றும் கோமள (flat) குறியீடுகள் போட்டு அறிமுகம் செய்யப்படும்.

sharp - '#' flat - 'b'

double sharp - X double flat - bb

natural -

ஸ்வரங்களின் கால-அளவு, ஒய்வு-காலம் மற்றும் கால-குறியீடு
(Duration of notes, Rests, Time-signature)

ஸ்வரங்களின் கால அளவு

ஒரு ஸ்வரத்தின் கால-அளவை குறிக்க கீழ்க்கண்ட குறியீடுகள் உள்ளன. (இணைக்கப்பட்ட chart பார்க்கவும்)

கால-அளவுகளுக்கு இரண்டு விதமான பெயர்கள், ஒன்று ஆங்கிலேய ஸம்ப்ரதாயம் மற்றொன்று அமெரிக்க ஸம்ப்ரதாயம்.

British

American

ஸெமி-ப்ரீவீ(Semi-breve)

ஹோல்-நோட் (whole-note)

மிந்ம(Minim)

ஹாப்-நோட் (half-note)

க்ராட்சட்(crotchet)

க்வார்டர்-நோட் (quarter-note)

க்வேவர்(quaver)

எய்ட்ட-நோட்(eighth-note)

Semiquaver	sixteenth-note
Demisemiquaver	thirty second-note
Hemidemisemiquaver	Sixty fourth-note
Semihemidemisemiquaver	Onetwentyeighth-note

மற்றொரு குறியீடு பயன்படுத்தப்படுவது டாட் (dot). ஒரு ஸ்வரத்திற்குப் பின் வைக்கப்பட்ட டாட் அல்லது புள்ளி அதன் கால-அளவை அரை பங்க கூட்டிவிடுகிறது.

ஒய்வு நேர குறியீடுகள்

ஒரு ஸ்வரம் எத்தனை கால அளவு வரை ஓலித்துக்கொண்டு இருக்குவேண்டும் என்பது குறிக்கப்படுகின்றதோ, அதே போல் எவ்வளவு காலம் ஓலியற்ற நிலை அல்லது ஒய்வு நேரம் தொடர வேண்டும் என்பதற்கு குறியீடுகள் உண்டு. இவைகளையும் அட்டவணையில் பார்க்கவும்.

கால-குறியீடு:

ஸ்டாபில் கீ-லிக்நேசர்-க்கு பின் டைம்-லிக்நேசர் குறிக்கப்படும். இதில் இரண்டு எண்கள் உள்ளன, ஒன்று மேலேயும் மற்றொன்று கீழேயும். 2-ம் 2

4

டைம்-லிக்நேசர் எவ்வளவு ஓலி துடிப்புகள் (melodic pulses or beats) மறுபடி மறுபடி வரவேண்டும் என்பதை காட்டுகிறது. துடிப்புகளின் ஒரு தொகுப்பு முடிந்துவிடன் ஒரு நேர கோடு (vertical line) போடப்படும். இதை பார் (bar) என்பார்.

மேல் கொடுக்கப்பட்ட உதாரணத்தில் மேலுள்ள எண், அதாவது, 2 என்பது ஒரு பாரில் இடம்பெறும் துடிப்புகளின் எண்ணிக்கையை குறிக்கிறது. கீழுள்ள எண், அதாவது, 4 என்பது ஒரு பாரில் வரும் துடிப்பின் கால-அளவை (க்ராட்சு அல்லது கவார்டர்-நோட் என்பதை) குறிக்கும். டைம்-லிக்நேசரின் வேறு உதாரணங்கள் --

2	4	3	3	6	12
4	4	4	8	8	8

ஓலி-பெருக்கும் குறிகள்

ஒரு ஸ்வரத்திற்கு எவ்வாறு அழுத்தம் கொடுக்கப்படவேண்டும், ஓலி கூட்டப்படவேண்டும் என்பதையெல்லாம் குறிக்க சில குறியீடுகள் உண்டு. இவை --

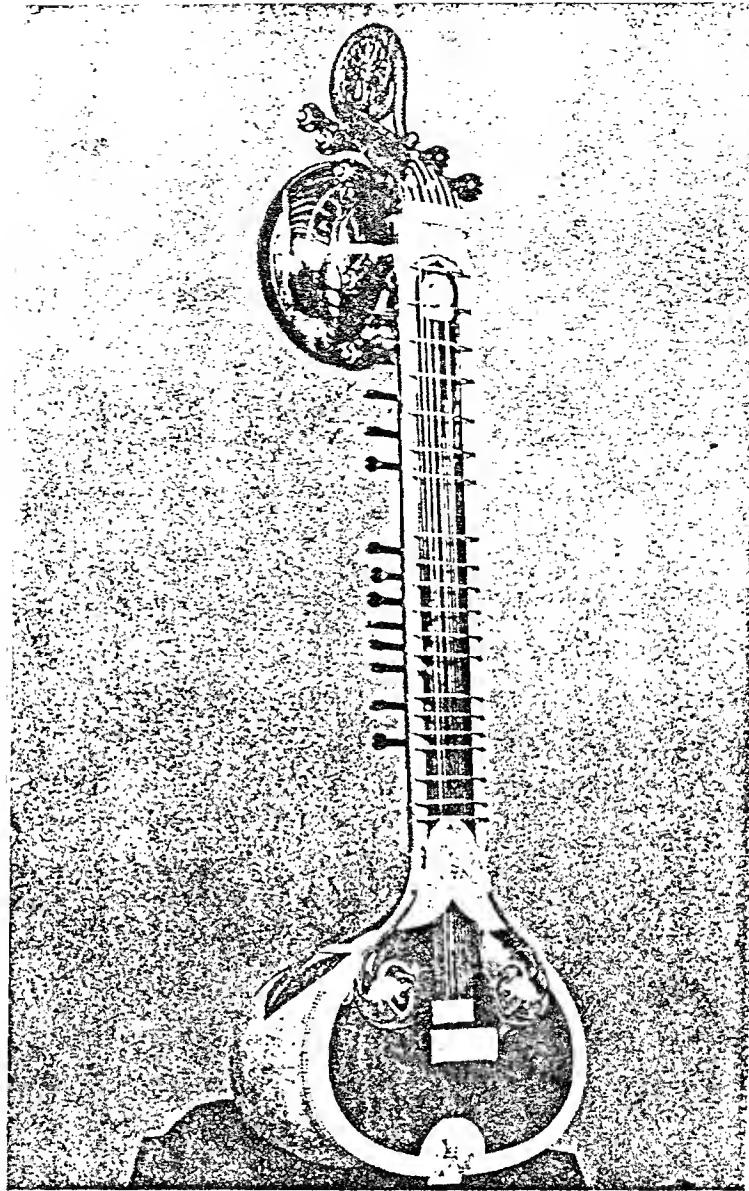
Pianissimo	(pp)	- Very soft
Piano	(p)	- Soft
Mezzo Piano	(mp)	- Moderately soft
Mezzo Forte	(mf)	- Moderately loud

Forte	(f)	- loud
Fortissimo	(ff)	- very loud
aforzando	(afz)	- suddenly loud
crescendo	<	- growing louder
decrescendo	>	- growing softer

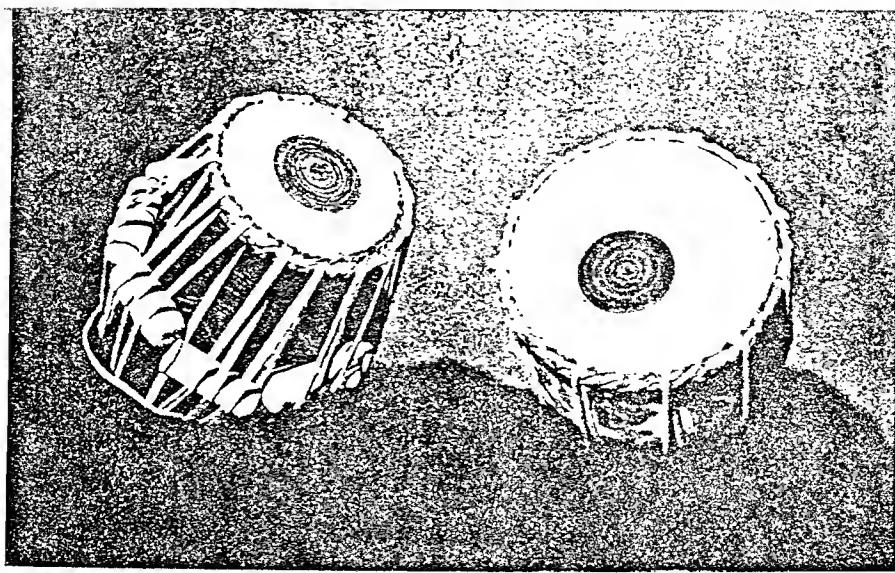
இவ்வாறு மெற்கத்திய ஸ்டாப்-நொடேஷன் குறியீட்டுக்களையும் சின்னங்களையும் உண்டாக்கி இசையை செம்மையாக எழுத வசதி செய்துள்ளது. இதை பார்த்து இசையை அதே போல் இசைக்க சாத்தியமும் ஆகலாம்.

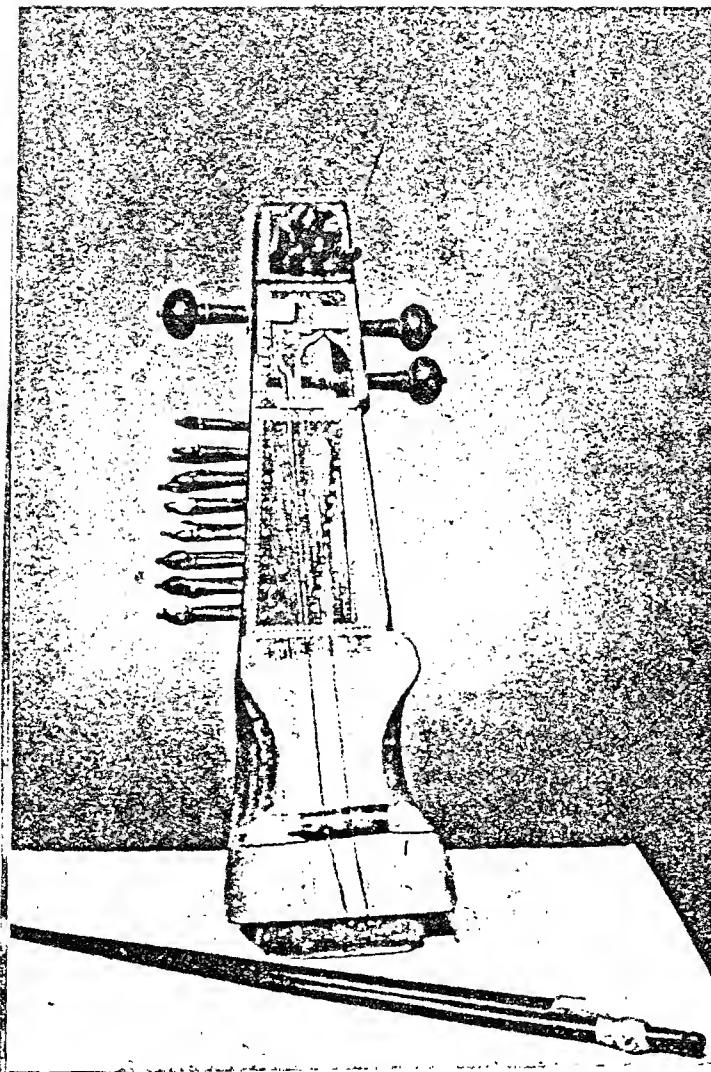
References:

1. Notes on Western Music by Prof. Richard Winslow of Wesleyan University for the course MUSIC 101, Connecticut, USA, 1980.
2. Harvard Dictionary of Music Ed. by Willi Apel, second edition, The Belknap Press of Harvard University press, Cambridge, Massachusetts USA .. 1972

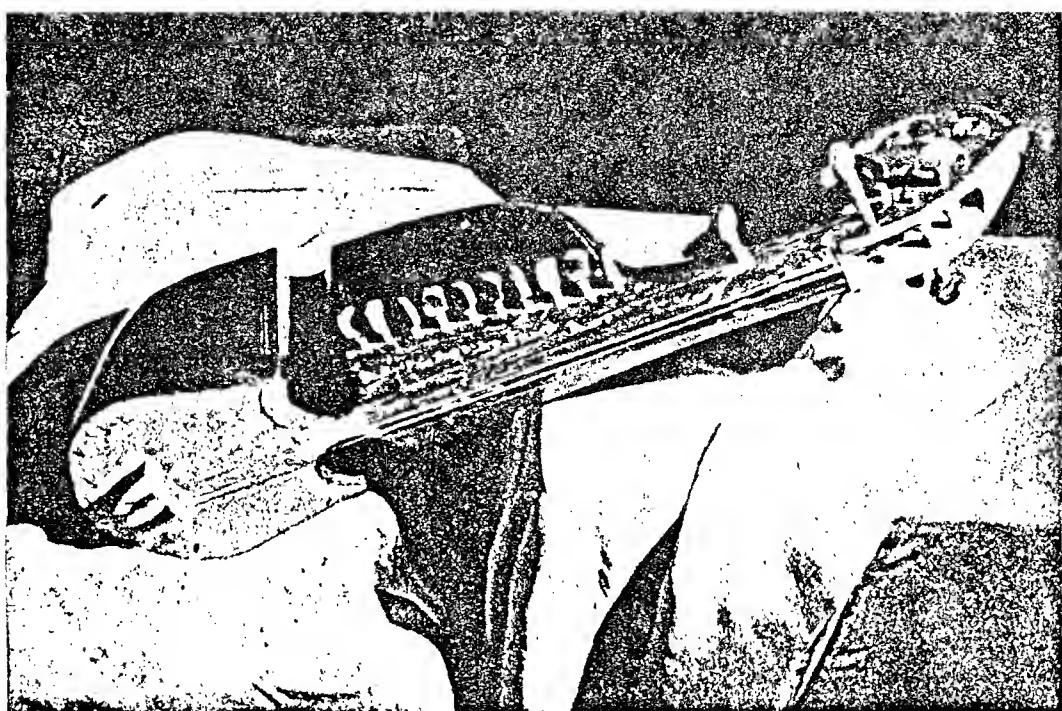

SITAR

SARANGI

SAROD

Eleven-line stave

Middle C

Treble clef - note names

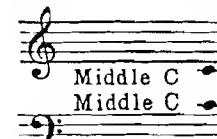
Treble clef - lines and spaces

Leger lines - treble clef

Five-line stave: treble clef; bass clef

Bass clef - note names

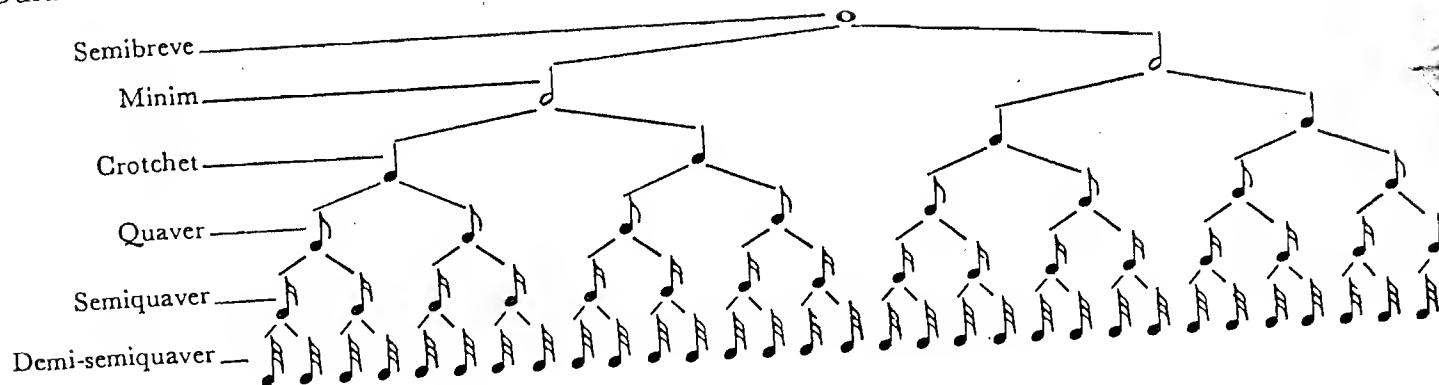
Bass clef - lines and spaces

Leger lines - bass clef

Durations of notes

(If crotchet represents beat unit)				rests
Semibreve		=	4 beats	
Minim		=	2 beats	
Crotchet		=	1 beat	or
Quaver		=	$\frac{1}{2}$ beat	
Semiquaver		=	$\frac{1}{4}$ beat	
Demi-semiquaver		=	$\frac{1}{8}$ beat	

Time signatures

Dotted values

$$\begin{aligned}
 \text{o.} &= \text{o} + \text{d} \\
 \text{d.} &= \text{d} + \text{o} \\
 \text{d.} &= \text{d} + \text{d} \\
 \text{d.} &= \text{d} + \text{d} \quad \text{etc.}
 \end{aligned}$$

Semibreve (o) is represented by the number $\frac{3}{4}$
 Minim (d) is represented by the number $\frac{2}{4}$
 Crotchet (d) is represented by the number $\frac{3}{4}$
 Quaver (d) is represented by the number $\frac{4}{4}$
 Semiquaver (d) is represented by the number $\frac{8}{4}$

For example:

$\frac{3}{4}$ means three semibreves to the bar
 $\frac{2}{4}$ means two minims to the bar
 $\frac{3}{4}$ means three crotchets to the bar
 $\frac{4}{4}$ means three quavers to the bar
 Further: $C = \frac{4}{4}$ $\Phi = \frac{2}{2}$